

עין משפט גו מציחה

פרי:

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

מסורת הש"ס

א' (מ"ח פ"ו מהלכות תשובה הכלל ה'):
ב' (מ"ח פ"ז מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ג' (מ"ח פ"ח מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ד' (מ"ח פ"ט מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ה' (מ"ח פ"י מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ו' (מ"ח פ"יא מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ז' (מ"ח פ"יב מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ח' (מ"ח פ"יג מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ט' (מ"ח פ"יד מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
י' (מ"ח פ"טו מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):

לא תעשה שפתורה. לא יוכל בעלה להאשון וגו': כי כשלא כעונך. עונך יחשב כשפתורה שיהא שגגה: עליסה (הוא) יחיה. על כל מה שעשה וקח על העבירות: מתפיים הימנו. מקבל הימנו פיוסים: ונשלמה פרים שפתינו. במקום פרים: נדכסה. ומקולת בלזון יומר מוחזק: ארסא שפוטוס. (פ) מן היחיד: שבל דבר עכירה לידו. (י) שנגסל זה ככר: (כ) אשה כמותו מקום. שערב (כ) העבירה ואותו פרק מתוך שזומה מכל וכל לזמן שנגסל בו ככר ילדו מתגבר עליו ואומר לו ראה פלוגתי ואותו מקום ואותו פרק הוא קוס עשה מה שפטיה ככר: כסוי חטאה. שלא תגלה עונו: כחטא מפורסם. טוב לו שיהיה ויבטיח ולא יספור בו: כחטא שאינו מפורסם. לא יגלה חטאו וכבוד השם הוא שכל מה שאלם חוטא נפרהסוף מיעוט כבוד שמים הוא: עבירות שכן אדם למכירו. יגלה לרבים שיקבשו ממנו שיחמלו לו: ופתאפי נגדי סמיד. איני סגור שפכרתי לו והרי הוא ממיד כלולו הוא נגדי עומד: ולריך לפרע אס חטא. כשהוא ממודה אומר מעט פלוגי חטאתי: ככר יגאל. לא הזכיר העון אלא למעטו ולומר אמת גרמתי להם מעט (ל) אלאם שהיה לו צן נאה ומתכלו ומשקלו ומולה לו קס על דירנן בלולו והטעו כפתה

מספך רשי

ג' (מ"ח פ"ט מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ד' (מ"ח פ"י מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ה' (מ"ח פ"יא מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ו' (מ"ח פ"יב מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ז' (מ"ח פ"יג מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ח' (מ"ח פ"יג מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ט' (מ"ח פ"יג מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
י' (מ"ח פ"יג מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):

רבינו הגאון

ג' (מ"ח פ"ט מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):
ד' (מ"ח פ"י מהלכות תשובה הכלל א' שנת לחון פו):

זכות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם כספרי משא אמר יכתב סורחני שנאמר יען לא האמנתי. כלל מקום שנכתב מימנו שס נכתב כרחוקו. אלמלא יחא למכניה ומנין עובא: נפשי נשית. שלוקות: אסם קלקלה. זמנה והתרו בה למלקות כך דור המדבר מתו במדבר שהאמנו למרגלים (משה) מת במדבר על ששמו על המורים אמר יכתב סורחני שלא יאמרו ח"י אני קלקלתי כמותם: פני נשעתי. חףני שלא נישלו כל לרכן ורממנה אמר והיתה שנת הארץ לנש לאכלה (וחקלה) לאכלה ולא להפסד: מפרסמין אס המנשין. שכן רשעים ומרלוין עזמן כלדיקים אס יס מכיר כמעטיו מזוה לפרסמו מפני חילול השם שגני אדם למידון ממשעו שסגורין עליו שהוא דריק ועוד כשאל עליו פורענות בני אדם אומרם מה הועיל לו זכותו: שנאמר וכסבו לדיק מלדקו. סיפיה דקרא ונתמי ממשול לפניו אני ממליא לידו חטא גלוי לכל שיכסל בו וידע את מעשיו: המומלעין. רשעים נגורין: שלום רשעים סופס סקלה. ממוך שלום הס יושבין ומהרהרין עבירות: והרשום. הכרנות: מקדסם נעליה. שנאמר (שמות א') וימת יוסף מחילה ואח"כ כל אחיו (ב) ולואי שפסא יליאס. ממנה בלא חטא כביאס: נפיק לדינא. להיות דן דין: כצבו

זכות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם כספרי משא אמר יכתב סורחני שנאמר יען לא האמנתי. כלל מקום שנכתב מימנו שס נכתב כרחוקו. אלמלא יחא למכניה ומנין עובא: נפשי נשית. שלוקות: אסם קלקלה. זמנה והתרו בה למלקות כך דור המדבר מתו במדבר שהאמנו למרגלים (משה) מת במדבר על ששמו על המורים אמר יכתב סורחני שלא יאמרו ח"י אני קלקלתי כמותם: פני נשעתי. חףני שלא נישלו כל לרכן ורממנה אמר והיתה שנת הארץ לנש לאכלה (וחקלה) לאכלה ולא להפסד: מפרסמין אס המנשין. שכן רשעים ומרלוין עזמן כלדיקים אס יס מכיר כמעטיו מזוה לפרסמו מפני חילול השם שגני אדם למידון ממשעו שסגורין עליו שהוא דריק ועוד כשאל עליו פורענות בני אדם אומרם מה הועיל לו זכותו: שנאמר וכסבו לדיק מלדקו. סיפיה דקרא ונתמי ממשול לפניו אני ממליא לידו חטא גלוי לכל שיכסל בו וידע את מעשיו: המומלעין. רשעים נגורין: שלום רשעים סופס סקלה. ממוך שלום הס יושבין ומהרהרין עבירות: והרשום. הכרנות: מקדסם נעליה. שנאמר (שמות א') וימת יוסף מחילה ואח"כ כל אחיו (ב) ולואי שפסא יליאס. ממנה בלא חטא כביאס: נפיק לדינא. להיות דן דין: כצבו

זכות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם כספרי משא אמר יכתב סורחני שנאמר יען לא האמנתי. כלל מקום שנכתב מימנו שס נכתב כרחוקו. אלמלא יחא למכניה ומנין עובא: נפשי נשית. שלוקות: אסם קלקלה. זמנה והתרו בה למלקות כך דור המדבר מתו במדבר שהאמנו למרגלים (משה) מת במדבר על ששמו על המורים אמר יכתב סורחני שלא יאמרו ח"י אני קלקלתי כמותם: פני נשעתי. חףני שלא נישלו כל לרכן ורממנה אמר והיתה שנת הארץ לנש לאכלה (וחקלה) לאכלה ולא להפסד: מפרסמין אס המנשין. שכן רשעים ומרלוין עזמן כלדיקים אס יס מכיר כמעטיו מזוה לפרסמו מפני חילול השם שגני אדם למידון ממשעו שסגורין עליו שהוא דריק ועוד כשאל עליו פורענות בני אדם אומרם מה הועיל לו זכותו: שנאמר וכסבו לדיק מלדקו. סיפיה דקרא ונתמי ממשול לפניו אני ממליא לידו חטא גלוי לכל שיכסל בו וידע את מעשיו: המומלעין. רשעים נגורין: שלום רשעים סופס סקלה. ממוך שלום הס יושבין ומהרהרין עבירות: והרשום. הכרנות: מקדסם נעליה. שנאמר (שמות א') וימת יוסף מחילה ואח"כ כל אחיו (ב) ולואי שפסא יליאס. ממנה בלא חטא כביאס: נפיק לדינא. להיות דן דין: כצבו

גליון הש"ס

זכות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם כספרי משא אמר יכתב סורחני שנאמר יען לא האמנתי. כלל מקום שנכתב מימנו שס נכתב כרחוקו. אלמלא יחא למכניה ומנין עובא: נפשי נשית. שלוקות: אסם קלקלה. זמנה והתרו בה למלקות כך דור המדבר מתו במדבר שהאמנו למרגלים (משה) מת במדבר על ששמו על המורים אמר יכתב סורחני שלא יאמרו ח"י אני קלקלתי כמותם: פני נשעתי. חףני שלא נישלו כל לרכן ורממנה אמר והיתה שנת הארץ לנש לאכלה (וחקלה) לאכלה ולא להפסד: מפרסמין אס המנשין. שכן רשעים ומרלוין עזמן כלדיקים אס יס מכיר כמעטיו מזוה לפרסמו מפני חילול השם שגני אדם למידון ממשעו שסגורין עליו שהוא דריק ועוד כשאל עליו פורענות בני אדם אומרם מה הועיל לו זכותו: שנאמר וכסבו לדיק מלדקו. סיפיה דקרא ונתמי ממשול לפניו אני ממליא לידו חטא גלוי לכל שיכסל בו וידע את מעשיו: המומלעין. רשעים נגורין: שלום רשעים סופס סקלה. ממוך שלום הס יושבין ומהרהרין עבירות: והרשום. הכרנות: מקדסם נעליה. שנאמר (שמות א') וימת יוסף מחילה ואח"כ כל אחיו (ב) ולואי שפסא יליאס. ממנה בלא חטא כביאס: נפיק לדינא. להיות דן דין: כצבו

הנהגות הב"ח

זכות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם כספרי משא אמר יכתב סורחני שנאמר יען לא האמנתי. כלל מקום שנכתב מימנו שס נכתב כרחוקו. אלמלא יחא למכניה ומנין עובא: נפשי נשית. שלוקות: אסם קלקלה. זמנה והתרו בה למלקות כך דור המדבר מתו במדבר שהאמנו למרגלים (משה) מת במדבר על ששמו על המורים אמר יכתב סורחני שלא יאמרו ח"י אני קלקלתי כמותם: פני נשעתי. חףני שלא נישלו כל לרכן ורממנה אמר והיתה שנת הארץ לנש לאכלה (וחקלה) לאכלה ולא להפסד: מפרסמין אס המנשין. שכן רשעים ומרלוין עזמן כלדיקים אס יס מכיר כמעטיו מזוה לפרסמו מפני חילול השם שגני אדם למידון ממשעו שסגורין עליו שהוא דריק ועוד כשאל עליו פורענות בני אדם אומרם מה הועיל לו זכותו: שנאמר וכסבו לדיק מלדקו. סיפיה דקרא ונתמי ממשול לפניו אני ממליא לידו חטא גלוי לכל שיכסל בו וידע את מעשיו: המומלעין. רשעים נגורין: שלום רשעים סופס סקלה. ממוך שלום הס יושבין ומהרהרין עבירות: והרשום. הכרנות: מקדסם נעליה. שנאמר (שמות א') וימת יוסף מחילה ואח"כ כל אחיו (ב) ולואי שפסא יליאס. ממנה בלא חטא כביאס: נפיק לדינא. להיות דן דין: כצבו

לשאל את האשה על מה שנתה. לא יוכל בעלה להאשון וגו': כי כשלא כעונך. עונך יחשב כשפתורה שיהא שגגה: עליסה (הוא) יחיה. על כל מה שעשה וקח על העבירות: מתפיים הימנו. מקבל הימנו פיוסים: ונשלמה פרים שפתינו. במקום פרים: נדכסה. ומקולת בלזון יומר מוחזק: ארסא שפוטוס. (פ) מן היחיד: שבל דבר עכירה לידו. (י) שנגסל זה ככר: (כ) אשה כמותו מקום. שערב (כ) העבירה ואותו פרק מתוך שזומה מכל וכל לזמן שנגסל בו ככר ילדו מתגבר עליו ואומר לו ראה פלוגתי ואותו מקום ואותו פרק הוא קוס עשה מה שפטיה ככר: כסוי חטאה. שלא תגלה עונו: כחטא מפורסם. טוב לו שיהיה ויבטיח ולא יספור בו: כחטא שאינו מפורסם. לא יגלה חטאו וכבוד השם הוא שכל מה שאלם חוטא נפרהסוף מיעוט כבוד שמים הוא: עבירות שכן אדם למכירו. יגלה לרבים שיקבשו ממנו שיחמלו לו: ופתאפי נגדי סמיד. איני סגור שפכרתי לו והרי הוא ממיד כלולו הוא נגדי עומד: ולריך לפרע אס חטא. כשהוא ממודה אומר מעט פלוגי חטאתי: ככר יגאל. לא הזכיר העון אלא למעטו ולומר אמת גרמתי להם מעט (ל) אלאם שהיה לו צן נאה ומתכלו ומשקלו ומולה לו קס על דירנן בלולו והטעו כפתה

זכות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם כספרי משא אמר יכתב סורחני שנאמר יען לא האמנתי. כלל מקום שנכתב מימנו שס נכתב כרחוקו. אלמלא יחא למכניה ומנין עובא: נפשי נשית. שלוקות: אסם קלקלה. זמנה והתרו בה למלקות כך דור המדבר מתו במדבר שהאמנו למרגלים (משה) מת במדבר על ששמו על המורים אמר יכתב סורחני שלא יאמרו ח"י אני קלקלתי כמותם: פני נשעתי. חףני שלא נישלו כל לרכן ורממנה אמר והיתה שנת הארץ לנש לאכלה (וחקלה) לאכלה ולא להפסד: מפרסמין אס המנשין. שכן רשעים ומרלוין עזמן כלדיקים אס יס מכיר כמעטיו מזוה לפרסמו מפני חילול השם שגני אדם למידון ממשעו שסגורין עליו שהוא דריק ועוד כשאל עליו פורענות בני אדם אומרם מה הועיל לו זכותו: שנאמר וכסבו לדיק מלדקו. סיפיה דקרא ונתמי ממשול לפניו אני ממליא לידו חטא גלוי לכל שיכסל בו וידע את מעשיו: המומלעין. רשעים נגורין: שלום רשעים סופס סקלה. ממוך שלום הס יושבין ומהרהרין עבירות: והרשום. הכרנות: מקדסם נעליה. שנאמר (שמות א') וימת יוסף מחילה ואח"כ כל אחיו (ב) ולואי שפסא יליאס. ממנה בלא חטא כביאס: נפיק לדינא. להיות דן דין: כצבו